

Kod modułu	M_WE_SEM6 DIAGN 2
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 2
	Clinical and Laboratory Diagnostic 2
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	obowiązkowy
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne/niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	III
Semestr dla kierunku	VI
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	5 (3/2)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Dr hab. Marcin Szczepanik
Jednostka oferująca moduł	Zakład Diagnostyki Klinicznej i Dermatologii Weterynaryjnej
Cel modułu	Celem modułu jest nauczenie studentów metod bezpiecznego postępowania ze zwierzętami, metod badania klinicznego ogólnego i szczegółowego u poszczególnych gatunków zwierząt (zwierząt towarzyszących, gospodarskich i koni) oraz z podstawowymi metodami badań analitycznych. Student ma nauczyć się pojęć klinicznych i opanować umiejętności związane z techniką badania klinicznego oraz diagnostyką laboratoryjną zgodnie z planem badania.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Student wie jak prawidłowo przeprowadzić opis zwierzęcia, przeprowadzić przedmiotowe badanie ogólne i szczegółowe poszczególnych układów u zwierząt gospodarskich i koni.
	W2. Student zna zasady pobierania, przechowywania, transportu, badania materiału biologicznego oraz ich znaczenie diagnostyczne
	Umiejętności:
	U1. Student umie przeprowadzić badanie kliniczne ogólne i układów: powłokowego, oddechowego i krążenia trawiennego, ruchu i nerwowego oraz moczowo płciowego u zwierząt gospodarskich i koni
	U2. Student potrafi pobierać, oceniać i przechowywać materiał do badań laboratoryjnych oraz wykonać podstawowe testy laboratoryjne z zachowaniem zasad bezpieczeństwa dla zwierząt i ludzi
	U3. Student potrafi stosować wartości referencyjne parametrów diagnostycznych u poszczególnych gatunków zwierząt
	U4. Student potrafi wykonać iniekcje podskórne, domięśniowe i dożylnie i punkcję.
	Kompetencje społeczne:
	K1. Student jest gotów do etycznego postępowania ze zwierzętami podczas badania i pobierania materiału do badań. K2. Student jest gotów do współpracy z innymi lekarzami weterynarii w czasie wykonywania obowiązków zawodowych oraz specjalistami z różnych dziedzin

	K3. Student ma świadomość własnych ograniczeń, zna konsekwencje wykonywanych przez siebie działań w zakresie przyszłych obowiązków zawodowych, rozumie potrzebę stałego doskonalenia i samodoskonalenia w zakresie objętym programem przedmiotu
Wymagania wstępne i dodatkowe	Diagnostyka kliniczna i laboratoryjna 1

Treści programowe modułu:	<p>Ćwiczenia:</p> <p>Badanie ogólne bydła. Obchodzenie się ze zwierzętami w czasie badania i metody poskramiania bydła. Zasady rozpoznawania wieku u bydła. Badanie dostępnych błon śluzowych naturalnych otworów ciała. Badanie węzłów chłonnych</p> <p>Wykonanie badania układu oddechowego u bydła. Przeprowadzenie badania górnych dróg oddechowych, okolica otworów nosowych. wypływu z nosa, zatok przynosowych. Badanie krtani i tchawicy, tarczycy, ocena kaszlu i duszności. Opukiwanie topograficzne i porównawcze klatki piersiowej, osłuchiwanie płuc.</p> <p>Wykonanie badanie układu krążenia bydła. Badanie serca — oglądanie omacywanie opukiwanie osłuchiwanie (tony serca w punktach głównych — zmiany siły, barwy, rytmu) .Badanie naczyń obwodowych: tętnice i żyły.</p> <p>Badanie przedżołądków, trawieńca i jelit przeżuwaczy zwacz: oglądanie); omacywanie, opukiwanie (topografia odgłosu, opukowego); osłuchiwanie (częstość, siła, rodzaj, skurczów i szmerów zwacza).</p> <p>Wykonanie badania czepca: omacywanie głębokie; opukiwanie próby bólowe czepca. Przeprowadzenie badania ksiąg opukiwanie, osłuchiwanie. Badanie jelit przez prostnicę u bydła.</p> <p>Badanie ogólne konia. Obchodzenie się ze zwierzętami w czasie badania i metody poskramiania koni. Zasady rozpoznawania wieku u koni. Badanie dostępnych błon śluzowych naturalnych otworów ciała Badanie węzłów chłonnych</p> <p>Wykonanie badania układu oddechowego u konia. Badanie górnych dróg oddechowych. Badanie klatki piersiowej.</p> <p>Badanie układu krążenia konia. Badanie serca i Badanie naczyń obwodowych.</p> <p>Badanie żołądka i jelit u konia diagnostyczne sondowanie, badanie przez powłoki brzuszne, badanie przez prostnicę, wlew doproctniczy. Iniekcje podskórne, domięśniowe, dożylnie, punkcje do jam ciała. Pobieranie materiału do badań laboratoryjnych, postępowanie z pobranym materiałem biologicznym.</p> <p>Badanie laboratoryjne moczu.: właściwości fizyczne i chemiczne. Mikroskopowe badanie osadu moczu. Interpretacja wyników.</p> <p>Badanie płynów tkankowych.</p> <p>Badanie hematologiczne i biochemiczne u psów i kotów. Interpretacja wyników badań</p> <p>Wykłady</p> <p>Badanie układu oddechowego i krążenia u bydła.</p> <p>Badanie układu trawiennego bydła.</p> <p>Badanie układu, moczopłciowego, nerwowego ruchu bydła.</p> <p>Plan badania stada.</p> <p>Badanie kliniczne koni. Szczegółowe badanie układu krążenia, oddechowego.</p> <p>Badanie kliniczne koni. Szczegółowe badanie układu nerwowego, ruchu, moczowo-płciowego.</p> <p>Badanie układu trawiennego koni.</p>
---------------------------	--

	<p>Przygotowanie materiału biologicznego do badań laboratoryjnych, współpraca z laboratoriami</p> <p>Badania laboratoryjne w ocenie układu hormonalnego tarczycy i nadnercza</p> <p>Badanie biochemiczne. Profile diagnostyczne. Wątrobowy i sercowy</p> <p>Badanie moczu i płynów tkankowych.</p> <p>Badanie hematologiczne i czynniki krzepnięcia.</p> <p>Ocena układów i narządów. Ukł. trawienny: profil trzustkowy</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura podstawowa:</p> <p>Nagórski F., Stankiewicz W.: Diagnostyka kliniczna chorób wewnętrznych zwierząt użytkowych. PWN, Warszawa 1973.</p> <p>Nicpoń J.: Badania kliniczne w diagnostyce chorób wewnętrznych zwierząt domowych. Wyd. Akademii Rolniczej we Wrocławiu 2003.</p> <p>Taylor S.M.: Zabiegi diagnostyczne i lecznicze. Elsevier Wrocław 2010.</p> <p>Baumgartner W.: Diagnostyka kliniczna zwierząt. Elsevier Wrocław 2011</p> <p>Marek J., Mocsy J.: Diagnostyka kliniczna chorób wewnętrznych zwierząt. PWR i L, Warszawa 1958.</p> <p>Mocsy J.: Weterynaryjna diagnostyka kliniczna. PWR i L, Warszawa 1968.</p> <p>Rosenberger G.: Kliniczne badanie bydła. PWR i L, Warszawa 1974.</p> <p>Mayer D., Harvey D., Diagnostyka laboratoryjna w weterynarii Edra Urban & Partner Wrocław 2013</p> <p>Dęgórski A., Winnicka A., Atlas hematologiczny psów i kotów Galaktyka Łódź 2013, wyd.1</p> <p>Sink C., Weinstein N.M Atlas badania moczu u psów i kotów Galaktyka Łódź 2014, wyd.1</p> <p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Kelly W. R.: Diagnostic clinique veterinaire. Libraire Maloine SA Editour, 1971.</p> <p>Gunther M.: Klinische Diagnostik unter besonderer Berücksichtigung der Anesthesiologie. Hirzel Verlag Leipzig 1979.</p> <p>Speirs V.: Clinical examination of horses. Saunders company. 1997.</p> <p>Lorenz M., Cornelius L.: Small animal medical diagnosis. Lippincott company, 1993.</p>
<p>Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne</p>	<p>Podczas realizacji przedmiotu stosowane są następujące metody dydaktyczne: wykład, pokazy metod badawczych i technik diagnostycznych, ćwiczenia z zastosowaniem prezentacji multimedialnych oraz zajęcia praktyczne przy zwierzętach towarzyszących oraz na fantomach w Klinice Chorób Wewnętrznych</p>

Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się

W.1 Ocena zaliczenia testowego. Test jednokrotnego wyboru oceniany wg zasad weryfikacji efektów kształcenia.

W.2. Ocena zaliczenia testowego. Test jednokrotnego wyboru oceniany wg zasad weryfikacji efektów kształcenia.

U. 1. U.2 U.3. U.4Zaleczenie praktyczne

K. 1. K. 2 K 3.. Zaliczenie testowe i praktyczne

W ramach modułu na semestrze VI prowadzone są trzy zaliczenia

Z zakresu badania klinicznego bydła

Z zakresu badania klinicznego koni

Z zakresu diagnostyki laboratoryjnej

Każde zaliczenie składa się z dwóch części

Praktycznej odbywającej się przy pacjencie. W ramach części praktycznej każdy student losuje 3 pytania dotyczące wykonania określonych czynności badania klinicznego. Oceniane jest prawidłowość wykonania badania oraz jego właściwa interpretacja

Teoretycznej w postaci testu jednokrotnego wyboru ocenianego wg weryfikacji efektów uczenia się na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej

Ocena z zaliczeń 1,2,3, wyliczana jest jak średnia arytmetyczna z części A i B

W przypadku oceny niedostatecznej z zaliczenia organizowane jest ustne zaliczenie poprawkowe: losowanie 3 pytań.

Ocena końcowa z modułu wyliczana jest jako średnia arytmetyczna z 3 zaliczeń 1,2,3.

Ocena końcowa z przedmiotu

Wyliczana jest na podstawie średniej ważonej w której ocena końcowa modułu 1 ma wagę 2, ocena końcowa modułu 2 ma wagę 2, egzamin wagę 6.

Ocena	waga
Moduł I	2
Moduł II	2
Egzamin końcowy	6

Ocena końcowa stawiana jest na podstawie wyliczonej średniej z powyższego wzoru

Średnia od 2 do 2,75 –ocena niedostateczna

2,76 do 3,25 ocena dostateczna

3,26 do 3,75- dostateczny plus

3,76 do 4,25 dobry

4,26 do 4,75 dobry plus

4,76 do 5 bardzo dobry

Ocena z egzaminu musi być pozytywna w przypadku oceny negatywnej organizowany jest egzamin poprawkowy.

Formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się: archiwizacja sprawdzianów testowych, dziennik prowadzącego, protokoły egzaminacyjne

Bilans punktów ECTS			
	KONTAKTOWE		
		Godziny	ECTS
	wykłady	30 godz.	1,2 ECTS
	ćwiczenia audytoryjne	8 godz	0,32 ECTS
	Ćwiczenia laboratoryjne	22 godz	0,88 ECTS
	Zaliczenia cząstkowe i egzamin	10 godz	0,38 ECTS
	konsultacje	6 godz	0,22 ECTS
	RAZEM kontaktowe	76 godz	3 ECTS
	NIEKONTAKTOWE		
	przygotowanie do ćwiczeń	20	0,8 ECTS
	studiowanie literatury	20	0.8 ECTS
	przygotowanie do egzaminu	10	0,4 ECTS
	RAZEM niekontaktowe	50	2 ECTS
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 30 godz. Udział w ćwiczeniach – 30 godz. Udział w konsultacjach – 6 godz. Udział w kolokwiach i egzaminie – 10 godz.		
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	W.1. WE_W18++, WE_W19+++, WE_W21++ W.2 WE_W21+++ U.1 WE_U15++, WE_U16+++ U.2. WE_U19+++ U.3. WE_U19+++ U.4.WE_U15+, WE_U19+++ K.1 WE_K2++ K.2. WE_K11+,WE_K4++ K.3. WE_K5++, WE_K6++,		

Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	<p>Ocena końcowa z modułu wyliczana jest jako średnia arytmetyczna z 3 zaliczeń 1,2,3.</p> <p>Ocena końcowa z przedmiotu</p> <p>Wyliczana jest na podstawie średniej ważonej w której ocena końcowa modułu 1 ma wagę 2, ocena końcowa modułu 2 ma wagę 2, egzamin wagę 6.</p> <table border="1" data-bbox="584 421 1461 568"> <thead> <tr> <th>Ocena</th> <th>waga</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>Moduł I</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>Moduł II</td> <td>2</td> </tr> <tr> <td>Egzamin końcowy</td> <td>6</td> </tr> </tbody> </table> <p>Ocena końcowa stawiana jest na podstawie wyliczonej średniej z powyższego wzoru</p> <p>Średnia od 2 do 2,75 –ocena niedostateczna 2,76 do 3,25 ocena dostateczna 3,26 do 3,75- dostateczny plus 3,76 do 4,25 dobry 4,26 do 4,75 dobry plus 4,76 do 5 bardzo dobry</p> <p>Student nie może mieć więcej niż jedno zajęcia (2 h ćwiczeń) nieusprawiedliwione.</p> <p>Studenci którzy osiągną ponadprzeciętne wyniki z zaliczeń cząstkowych z części praktycznej (średnia ocen zaliczeń praktycznych co najmniej 4,5) mogą być zwolnienie z części praktycznej egzaminu końcowego.</p>	Ocena	waga	Moduł I	2	Moduł II	2	Egzamin końcowy	6
Ocena	waga								
Moduł I	2								
Moduł II	2								
Egzamin końcowy	6								